

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FATİH'İN PORTRESİ İSTANBUL'DA!

Akıl ve Beden

4 aydır evden neredeyse hiç çıkmadım. Bu süreçte yüz yüze iletişim kurduğum insanlar yoğunluk sırasıyla 3 ev arkadaşım, komşu ve son olarak bir gece yarısı ateşlenen-nefesi kesilen-kasları ağrımaya başlayan ev arkadaşımı Covid şüphesiyle ambulansa teslim ederken konuştuğum özel kıyafetli sağlık görevlisinden ibaretti. Bunlara ek olarak bir de komşunun kedisiyle karşılaştım. Bu 4 aylık Pandemi sürecinde hayatım ve ilişkilerim üzerine düşüncecek bol vaktim oldu ama yine son güne bıraktım. 3-4 saatir düşünmeye çalışıyorum. Durumlar kötü. Açtığım Word dosyasında travmalarımı lise öncesi, lise, üniversite ve üniversite sonrası olarak kategorilere ayırıp alt başlıklar oluşturdum. Hem kendime hem hayatıma girmiş insanlara haksızlık yapmamaya dikkat ederek araştırmamı genişlettim. Yaptığım hesaplar sonucu bok gibi bir hayatım ve bok gibi ilişkilerim olduğuna karar verdim. Kurduğuca kurdum, hisimla koridora çıktım. Komşunun kedisi Parmesan yine bana yüz vermeden önümden geçip gitti. Sevgiye bu kadar ihtiyacım olduğu anlarda böyle buz gibi bir tavırla karşılaşınca sinirleniyorum. Korkup kendini sevdirmeyen kedilere saygım sonsuz ama bu hem korkmuyor hem sevdirmiyor. Aptal kedi, diye bağurdım arkasından. Ama umurunda olmadı. Yok abi bunlarla anladıkları dilden konuşacaksınız. Sinirle peşinden gidip miyavladım. Biraz şaşırda da istediğim tepkiyi alamadım.

Yüzümü insana döndüm. İlk iş olarak hastalık hastası sevgilimi aradım. İlk Corona vakasından beri astımından dolayı risk grubunda olduğum ve bana virüs bulaştırıp vicdan azabı çekeceğini düşündüğü için benimle aylardır görüşmeyen sevgiliye de size dediğimi dedim. "Bu süreçte bol vaktim oldu, hayatımı gözden geçirdim. Sonuç mutsuzum." Diğer konuşmalarımıza kıyasla bu sefer çok daha hızlı bir şekilde konuyu semptomlara getirdi, "Peki halsizlik var mı?", "Hayır yok, mutsuz ile halsiz arasındaki farkı gayet iyi biliyorum." "Canım herkes düştü ama moral bu işin önemli bir kısmı. Duş al, bol bol su iç. Biraz daha sabredeceğiz, tekrar sayılar artıyor" dedi. 26 yıldır biriktirdiğim, her yıl üstüne kat çıktığım ruhsal bunalımlarımı sıradan sağlık sorunlarına indirgemeyi bir şekilde başardı. Kapatmadan önce ateşim olmadığına ikna etmeye çalışırken buldum kendimi, tatlıya bağladık.

Salonda oturan ev arkadaşım Yiğit'e konuşmak istediğimi söyledim. Yemek söylerken iki seferdir "yanlışlıkla" benim kredi kartımı seçmesinden, bunu belirttiğimde bana paragöz muamelesi yapmasından, bunun maddiyatla ya da ev arkadaşlığıyla değil 10 yıllık dostluğumuzla alakalı bir mesele olduğundan bahsettim. Bunların büyük "mevzular" olmadığını uzun zamandır dışarı çıkmadığım için sinirlerimin bozulduğunu söyledi. "İnsan türünü küçümseydiğiniz yetti, düşüncelerin, fikirlerin, duyguların hiç mi önemi yok her şey beden mi?" dedim, "hayvan mıyız biz?" diye de ekledim. "Denizcim dediklerini düşünceğim ama gerçekten sporla ilgisi var. Kaç aydır hiç hareket etmiyorsun çık dışarı, biraz hareket et" dedi. O sinirle "al sana hareket" dercesine birkaç dans figürü sergiledim. Hoşuna gitmedi, yeterince hazırlanmamıştım zaten.

Diğer ev arkadaşımı odasında yakaladım. Girizgahla vakit kaybetmeden "Had bildirmeyi ne çok seviyorsun, yok onu yapmadın yok bu yaptığın yanlış. Sanıyorsun ki bu evde herkes hatalı tek kusursuz sensin. Buna inanabiliyorsun çünkü sen arkadaşlarının kusurlarını bulmak için evde müfettiş gibi dolaşırken biz seni banyoda bıraktığın her kılta, arkadaşlarınla salonu işgal ettiğin her akşamda affediyoruz" Baktım ses etmiyor, eli artırdım. "Söylenenleri 'yaşandı', söylenmeyenleri 'yaşanmadı' sanıyorsun. Dil düzeyinde yaşıyorsun oğlum sen, gerçeklikten kopuksun" dedim. Sanki bana dair gizli bir şeyler biliyor gibi gözlerini kaçırıyordu. Lafı dolandırmadan "Bana bak, sen de mi hareket etmediğin için böyle sinirlendiğini düşünüyorsun?" diye sordum. "Yani o da var tabii ama hiç dışarı çıkmıyorsun, güneş ışığı almıyorsun. D vitamini eksikliği sonucunda depresyon kaçınılmaz" dedi. "Bana mı öğreteceksiniz oğlum depresyonu ben yıllardır bilfiil bu işin içindeyim" deyip odama döndüm.

İnsanlığın onurunu kurtarmak istiyordum ama argümanlarını içeriden çürütmek için önce bir yürüyüşe çıkmaya karar verdim. Ağzıda maske varken nefes almak mümkün değilmiş. Daha yeni akıl üzerine tirad atmamış gibi hemen çeneye indirdim maskeyi. Tepki gösteren olursa diye astım olduğumu belirten ve karşı tarafa hak veren kısa bir cevap düşünerek sokak sokak gezdim. Neyse ki hayat Twitter gibi değil, herkes kendi derdinde. Eskisi gibi kıyafetlerini giymişler, eskisi gibi yürüyorlar. Birçok rengarenk desenli, logolu maske gördüm. Bu ürünler çıktığında birçok kişi kolay yoldan kapitalizm eleştirisi hevesiyle eleştirmişti ama renkli tişörtler giyelim ya da Lacoste maskeler yargılanmasın.

Eve geldiğimde keyifliydim. Evdekilere birkaç şaka yaptım, güldük. Ne olursa olsun seviyorum bu çocukları. Yürüyüşe kırgınlıklarımı küçümseyenleri çürütmek ve insan aklının bedeninin talepleri karşısındaki üstünlüğünü savunmak için çıktığımı duşta şarkı söylerken hatırladım. Ama ikinci lifteydim, artık o eski öfkeme dönmem imkansızdı.

İlik duştan sonra hazır keyfim yerine gelmişken annem ve babamla görüntülü konuşmaya karar verdim. Karantınanın başında konuşmuştuk en son. İstanbul'a taşındığımdan beri annemlere ne anlatsam anlatayım "Kendini zorlama önemli olan sağlık" cevabını aldığımı unutmuştum. Yine hevesle günümü anlattım, yürüyüşü anlattım. Ama yine aynı şey oldu, gün boyu liberal kedi Parmesan haricindeki herkes gibi onlar da konuşmayı sağlığıma bağladı. "Oğlum yemek yemiyor musun hiç? Afrikalılara dönmüşsün." Ah be anneciğim yeni sakinleşmişim, keyfim yerine gelmiş. "Bir kere Afrikalıların hepsi zayıf değil. Drogba da Afrikalı mesela. Gayet kuvvetli ve sağlıklı. Galatasaray'da forma giymişti" dedim. Babam "O Afrika dışında yaşıyor ama" dedi. Beklemediğim bir cevap doğrusu. Kendimi Afrika'da yaşayan ve annemlerin de tanıyabileceği bir Afrikalı düşünürken buldum. Bir tek Nelson Mandela geldi aklıma ama o da zayıftı gerçekten. Buraya kadarmış, pes ettim.

"Telefon kamerası ince gösteriyor anneciğim, üç öğün yiyorum. Merak etmeyin, Afrikalılar gibi olmayacağım."

CEM GÜVENTÜRK

Uykusuz

“Biz bize yeteriz” bağışları ortada yok

AKP Grup Başkan Vekili Özlem Zengin'den kadın açıklaması: “Önemli isimlerin eşi bile olamıyordunuz”

İşsizlik için yatırım bekleyen Kars'a 10 milyon harcanarak Millet Bahçesi yapılıyor.

“kendimi duruluracak değilim”

Fırat Budacı

NEREDESİN?

Seks, elbette tüm canlılığıyla yaşamaya devam ediyor, ama evlilik içindeki formu hızla ortadan kayboluyor. Üzerinde paçalı donu olduğu halde, köyün zor şartlarında karısıyla seksini bir gece bile aksatmayan eski Türk filmlerinin libidosu ne kadar da hayret vericiydi oysa. Tarık Akan, tek odalı bir evde imkansız başarıyordu. Benim çocukluğumda da karısına “İllallah” dedirten adamların hikayeleri dolanıyordu ortalıkta. Sıkıntılar olsa da evlilik içi seks kendi dengesi içinde

(bazen çocuk olmak üzere) bir şeyler yapmaya gayret ediyordu. Sonra gördüğüm kadarıyla (nasıl görüyorsam artık) evlilik içi seks hızla değer kaybetmeye başladı. Evliliklerinde yılları devirmelerine rağmen, hiçbir şey olmamış gibi dörtlüde devam eden küçük bir azınlığı tenzih ederek, bu dertten mustarip bir adamın hikayesini anlatmak istiyorum. Kahramanımız yaklaşık 7 yıldır evli olmasına rağmen seksizliğe emin adımlarla ilerliyor. Bazı geceler, eskiye dair bir şeyler hatırlıyor, nadiren hatırladıklarını taklit etmeye çalışıyor, ama ortaya ilişkiye tazelik verecek bir sevişmeden çok sevimsiz bir güreşme çıkıyor. Uzun süredir sevişmemiş olmanın verdiği psikolojik baskıyla gerçekleşen bir güreşmenin ardından, kahramanımız en azından bir süreliğine ilişkinin rahatlatacağını düşünüyor, ama sonrasında temassızlık süresi uzayınca yine aynı baskının altına giriyor. Zamanla bu garip güreşmeler de ortadan kayboluyor. Kadın, defalarca bu konudaki rahatsızlığını dile getirir de umutlar hep ertesi güne devrediyor. Kahramanımızın acilen bu gidişata son vermesi gerekiyor. Çok basit. Evliyse sevişmesi de gerekiyor.

Bu işe bir son vermek lazım

Karısı yatakta arkasını döndüğünde defalarca yaşadığı geç kalmışlık hissine kapıldı. Dönüp karısına baktı. Koridordan gelen ters ışıktaki omuzları güzel görünüyordu. Yanaşıp omuz

başından öpmeye başlamak, sonrasında boyna doğru ilerlemek, manalı bir tepki gelirse de yanağa ve oradan dudak kenarına ulaşmak iyi bir başlangıç gibi duruyordu. Önemli olan başlayabilmektir, sonrası kendi devrinin içinde hoş bir hararete ulaşacak ve finalde, başka sebeplerdenmiş gibi duran gerginlik (en azından bir süreliğine) son bulacaktı. Bir türlü hareket edemedi. Olaylar kendiliğinden başlamadığında ve üstelik uzun bir aradan sonra aniden hamle yapmak biraz yapay olurmuş hissine kapıldı. Dönüp tavana baktı. Noldu lan bana, öpü öpüver işte, sonrası gelir nasıl olsa, diye düşündü, ama herhangi bir hareket de bulunamadı. Evlenmeden önce libidosu gayet iyiydi oysa. Bekarlık günlerinde seks için gösterdiği çaba, genelde yalnız döndüğü evde kendi içine kapanmayla sonlansa da, ne kadar gayretli olduğuna arkadaşları defalarca şahit olmuştu. Mekanlarda yaşanan ufak keşimeleri, sonu dev sevişmelere bağlanacak bir geceye döndürme çabası ve bu konudaki cesaretiyle arkadaşları arasında ünlüydü. Uzatmayalım. Sonra evlendi. Eşi gerçekten güzel bir kadındı. Üstelik evlenirken ona aşık. Daha sonra olanları çok hatırlamıyor. Çift buluşmaları, pazar gezmeleri, New Balance, mangal ateşi, 120 ay taksitle 2+1 fırsatı, ING kredi, İkea seferleri, “fakat en rahatı Skechers”, biraz daha mangal, “kanatları en son atalım”, Mavi Tur, Trendyol, “12 arkadaş tekne kiraladık, biz bizyiz”, AVM, Ceylan Ertem konseri, “abi kalkış Marmaris’ten, içkini kendin alıyorsun, kaptan çok kafa adam zaten” falan derken libido ortadan kayboldu. Nerede libido? Libido yok! Karısı uyuduğunu belli eden sesler çıkarınca, neyse, diye düşündü. Ama yarın kesin...

Bu gece kesin

Evdeki durumuna bakarak bu adamın sekse düşkün olmadığını iddia edemeyiz. Çoğu erkekte olduğu gibi, gün içinde olur olmaz zaman ve mekanlarda seks düşünen bir erkekle karşı karşıyayız aslında. Sorun, bu libidonun ev sınırlarında etkisini yitirmesi. Karısını sevmiyor ya da beğenmiyor falan değil, ama bir şeyler oluyor akşamları; yorgunluğa, üşenmeye, alışkanlığa benzer ama adlandırılması imkansız değişik şeyler. Adeta libidosunu kapıda

bırakıp giriyor evden içeri. Sabahları evden çıkarken gece boyunca kapıda bekleyen libidosunu alıp yeniden dış dünyaya katılıyor. Aslında bu adam için içeriğinde fiziksel eylem barındıran “libido” kelimesi yerine, “sözde libido” ya da “sözde libido” tanımını kullanmamız daha doğru olur. Sözde libidosunu, ufak ufak sağa sola dağıtıp (her erkek gibi bazı kadınlara bakmalar, bazı kalçaları irdelemeler, arkadaşlarıyla bu kalçaları uzun uzun, arzu arzu tartışmalar vs.) akşama doğru tekrar toparlayarak eve dönüyor. Dış dünyada hatırı sayılır bir performans sergileyen sözde libidosu eve girmek istemiyor, girmesi için zorlandığında da, “Ben seni kapıda beklerim!” diye inat ediyor. Ama bu gece kesin kararlı kahramanımız. Hatta mecbur. Karısı, geçmişte defalarca yaptığı ataklara cılız cevaplar aldığından artık onunla uğraşmayı bırakmış, hamleyi ondan

bekleyerek bir çeşit tavır sergilemeye başlamış. Bu evin seksini kurtarma misyonu tamamen ona ait artık. Daha fazla oyalanırsa işler daha da zorlaşacak. Sözde libidosunu kapıda bırakıp gerçek libidoyu bir zırh gibi kuşanarak saldırıya geçmek ve bu evi bir zafer alanına çevirmek onun için adeta tarihsel bir görev. Aslında planı yatak odasına geçmeden, gecenin daha başında manevra yapmak, ama “Netflix”, “Whatsapp” gibi geciktirici sebeplerden yatak odasını beklemek durumunda kalıyor. Karısı banyodan çıkmakta gecikince motivasyonunu biraz kaybedip, “Lan acaba yarına mı bıraksam?” diye düşündüyse de, hemen akabinde kendini tokatlayarak yeniden pozisyon alıyor. Karısı, nihayet kapıda görüldüğünde, banyo kapısının açılma sesiyle birlikte takındığı sinsi sırıtış donup kalıyor. Bir sorun var. Kadın, yatak odasından içeri karnını tutarak ve acı çeken bir yüz ifadesiyle giriyor. Adam, “Noldu aşkım?” diye sorarak yatakta doğruluyor. “Regl oldum, karnım çok fena ağrıyor” cevabını aldığında, büyük bir hayal kırıklığına uğramış gibi, “A-aaa, hadi ya!” diye haykırıyor. Büyük bir fırsat kaçmış gibi davranmakta çok usta, ama bu üzgün suratın altında neşelenen çok eski bir sorun var: “Sözde Libidolu Erkeklerde Regl Sevinci!” Yüzü hayal kırıklığıyla dolup taşarken utanmasa kalkıp oynayacak. Sevgilisine ağrı kesici getirmek üzere koridorda ilerlerken içinde bir kere daha, hem de geçerli bir sebeple ertelemiş olmanın sevinci var: “Oh be en az dört gün kafa rahat.”

İstanbul Piknik Alanları - Ailenize Gidebileceğiniz En İyi 10 Mesire Yeri

HD Cahil Cehennemi

İki gün önce dünyanın en sıcak günü yaşanmış.

Akkuyu'yu gördünüz mü peki? Gerçekten de artık "Ak" kuyu olmuş. Her

yeri betona bulama konusunda çok iyiyiz. Cennet'e TOKİ basabilecek güçteyiz. Bir de işin güzeli ortamı betonlayan da Çernobil'in yapımcısı firma. Yani nükleer konusunda da deneyimli şirketleri tercih ediyoruz. Daha santralin inşaatı sırasında temel zemini çatladı ya. Düz beton çatladı, sonrasında daha santrali var bunun. Temelden çok sağlam çıktık. Bundan sonra artık her gün Covidlenebiliriz. Kismet, otobüste mi istersiniz, sınava girerken mi, yoksa adliyede mi, orasına siz karar verirsiniz.

Dünya kapatıyor gibi ama kapatmayacak da haliyle. İnsan ırkı kolay kolay gidecek gibi de değil. Dünyayı ne kadar yok edersek edelim hala üç beş bir şeyler hayatta kalıyor azıcığına.

Kaz Dağları'nda 350 bin ağaç kesilmiş ne gam. Hemen üzerine 5 trilyon ağaç dikeriz şakkadanak, şappi şappi ver odunu...

Havalar ısındı, artık zebani reyizlerle nerede karşılaşırız bilemem. Amerika'nın denyosu "Test yapmazsak vaka sayısı da az görünür" dedi mesela geçenlerde. Adam tam bir admin. Dünyada admin yurtta admin... Dünyanın her yerinde bu felsefe bağlamında iblisler online zaten. İnsan insanın en büyük düşmanı. Kurt kurdun insanı anlayacağını.

Huşi içinde federasyonda üçgen biçiminde birbirine takanlar mı dersiniz? Yeşil halka, turuncu balon ve mavi poşet uygulaması da bitti. Vizyon zaten maalesef. İyi bir şey yapmaya çalışırken bile zorlanıyoruz. Oysa ne güzel ahlaklı, ne de iyi niyetli başlamıştı yeşil küre uygulaması. Hızlı bir şekilde bitti. Halkalı bireyler ona buna hakaret, taciz, küfür kıyamet yazınca, ahlakın topla tüfekte, poşetle lambayla olacak bir şey olmadığı ortaya çıkıyor. Güzel ahlak zaten parayla, pulla değil de insanlıkla oluyor zaten. İster pelerin tak, ister donsuz dolaş, için fenaysa hiçbir işe yaramıyor maalesef.

Bizim tayfa yine yeniliklerle online oldu. Şimdi de siber suçlarla mücadele için yeni birim oluşturulacakmış. artık daha hızlı sansür mü olur, zaten kısıtlı olan internetimize yeni bir kambur mu gelir, yeni vanalar mı takılır internete, yerli ve milli yeşil internet mi icad olunur tam bilemiyorum. Siber suçlarla uğraşacak birimin adı da Siberay olacakmış... Siber Şahin de olabilir, Siber Can da olurdu, Siber Kekilli olurdu, Siber Biber olabilir, Siberoğlu olabilir, Siber Bečki olabilir, Siberbillik de denebilir, Siberhan Siberhanoğullarından da olabilir, Silberay ya da Sibergen filan olabilir nasıl olsa tavrımız belli. Her şeye atar, tatar, gidere gider. Kimse gücümüzü sınımasın.

Ya kim sürekli bizim gücümüzü, irademizi, duruşumuzu sınıyor Allah aşkına? Sürekli birilerine cart curt ediyoruz, malum şahıslar, malum planlar, global saldırılar, bilmemne lobilerinin kötü bakışları altındayız da kim yahu bunlar? Sürekli birilerinden bahsediliyor ama isim verilmiyor. Her şey ortada ama hiçbir şey belli değil.

Milletin böyle gündemlerle ciğerleri

YERALTI ÖYKÜLERİ

"G=0"

2. Bölüm

ERSİN KARABULUT

DIŞARISI MÜCADELE EDİLEBİLECEK YER DEĞİL.

devamı 7. sayfta

solmuşken memleketteki magazin haberleri de şu seviyede: Cinsel Cinsöğlü ve değerli eşi Güdük Güdükil Bodrum'a tatile gitmek için korona virüs dolayısıyla daha korunaklı olacağı için 17 bin dolara (116 bin TL) özel uçak kiraladı. Ciğerci, "çok heves ediyordum özel uçağa, korona işin bahanesi oldu" diyebiliyor... Cins Bey ve Güdük Hanım tabii ki istediklere yere istedikleri vasıta ile gidebilirler ama insan açıklama yapmadan bir düşünür olmalı. "Ülkede millet ne hallerdeyken, en azında şov

yapmadan uçağımıza binelim" diye düşünebilir ama yok. Zaten ben de Cins Bey gibi parayı bulsam ya da Güdük Hanım gibi takılsam, uçağa binerken Insta'dan canlı yayın bile açarım. Millet de seve seve izler. Gelir uçurumu böyle bir şey işte. Kimi yerde güç bela sürünürken kimi "İyi oldu bu vesileyle özel uçak gördü kıçlarımız" diye hava basar.

Zaten hava basacak pek bir şeyimiz yok. Ne bir estetik kaygımız, ne bir kültürümüz, ne

bir kibarlığımız, ne bir faydalı halimiz, ne bir alçakgönüllü tarafımız, ne de hoş bir sedamız var. Sesimiz gayet gür çıkıyor ama maske oksijen kestiği için zaten insanlara zararlı, dünya düz, aşı yalan... Gerçekten de cehenneme kadar gitmeye gerek yok, cehennem ayağınıza geldi. Hem de dümdüz, vasatın yüceltildiği harika pırl pırl bir cehennem.

Sonumuz iyi başladı.

İLK YARDIM

cihan kılıq

HAYIRLISI

KARDAŞIMO

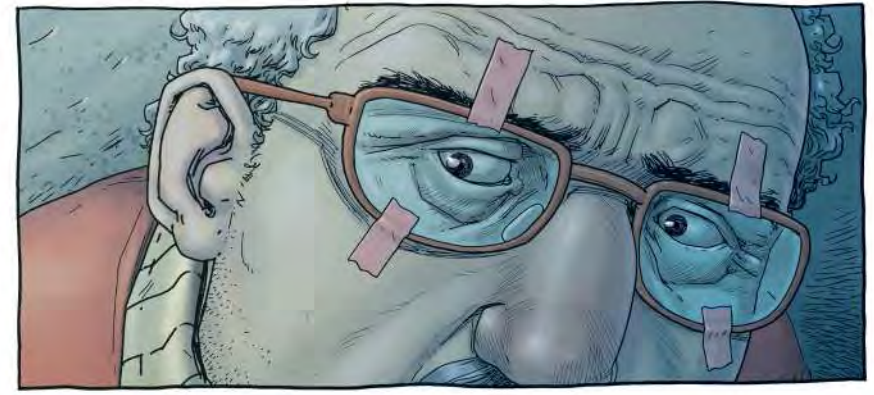

Roman Olacağı İddia Edilen Hayatlar

Anlatsam roman olur diyen çok fazla insan var çevremde. Nezaketen dinliyorum fakat roman olacak bir hayat yok ortada. Konuşmayı bitirince fikrimi öğrenmek istiyor. Kriz döneminde iflas eden bir inşaat malzemesi dükkanını konuşuyoruz. Parçalanmış bir aile ya da yakın arkadaştan yenen büyük bir darbe yok. Her esnafın yaşayabileceği üzücü bir durum sadece. Roman olmaz ama kısa bir hikaye olabilir diyorum. Tatmin olmuyor tabi. İstiyor ki illa roman olsun. İşte orada çok sinirleniyorum ben. Nezaketen dinleyip sesimi çıkarmadığım için geliyor üzerime. Oysa konuyu açar açmaz y*rak gibi hayatın varmış desem işte o zaman kıymete binerim, biliyorum. Esnaf arkadaşları gönül rahatlığıyla söylüyordur bunu eminim. Fakat ben dışarıdan bakıldığında birçok şeye onay verecek temiz yüzlü biri gibi görüldüğüm için kurban olarak beni seçiyor.

Anlattıklarına abartılı bir şekilde şaşırmış gibi yapıyorum. Keşke malları elinden çıkarsaydın abi diyorum. Öyle söyleyince coşuyor. Düşünmedim mi, onu da düşündüm diyerek konuyu dallandırıp budaklandırıyor. Roman olmayacağını o da farkında ama yeni karakterler ekleyip genişletiyor hayatını. Eniştesinden dayısına kadar herkesi dinliyorum. İflas eden dükkanın bende herhangi bir karşılığı olmadığını anlayanca aile içi meseleleri ve hatta özelini paylaşıyor benimle. Malını mülkünü kumarda yiyen kayınbiraderi konuşuyoruz bu kez. Yetmiyor. Bir türlü tatmin olmuyorum. Cümlelerimle değil belki ama surat ifadem bunu anlatıyor sanırım. Nihayet memnuniyetsizliğimi fark ediyor karşı taraf.

Çirkinleşiyor bu kez ve sen diyor anlamıyorsun bu işlerden. Sıradan hayatını beğenmediğim için bu işlerden anlamamakla suçlanıyorum. Sen anlat bakalım madem bizimkini beğenmedin diyerek bir kıyas çabasına giriyor bu kez. İyi de benim böyle bir iddiam yok. Zaten sıradan bir hayatım var. Olsun diyor anlat. Kısa kısa bahsediyorum hayatımdan.

devamı haftaya

Suratı asık bir şekilde yalandan dinliyor beni. Anlattıklarımı daha da kıymetsiz hale getirmek için yoldan geçenlere laf atıyor ara sıra. Sonra bana dönüp "Anlat anlat bi kulağım sende" diyor. İlginçliği herkes tarafından kabul görmüş bir hayat hikayesi de anlatsam karşılık bulamayacağım buna eminim. Seninki de hayat mı diyerek beğenmeyecek.

Susuyorum mecburen. Bir türlü tatmin

edemediğim ve hayatının roman olacağını iddia eden milyonlarca insandan biri var karşımda. Kısa süreli sessizlikten sonra gönlünü almak için yeniden alevlendiriyorum ortalığı. Bir oyun hamuru gibi oynuyorum onunla. Sinirleniyorum çünkü. Aslında diyorum bu iflas işi yazılabilir, ilginçmiş... Seviniyor. Malları elden çıkarmasına mani olan dostlarından bahsediyor bu kez. Yüz bulduğu için ortama olan hakimiyeti biraz

daha artıyor ve not al bunları not al diye küçük uyarılar yapmaktan da çekinmiyor. İyice şımarıp "Kimsede yoktur bu hikayeler" diyebilecek kadar rahat artık. İstedikini aldı benden. Faydalanmasına izin verdim. Fakat ben bu lüksü yaşayamadım hiçbir zaman. Gidip birilerine "Anlatsam roman olur" diyemedim. Çünkü ben yakın çevreme böyle bir şey söylesem s*ktir ordan derler. Keşke ben de öyle diyebilsem.

"Yalnızlıktan korkardı, yalnız kalmaktan korktuğu için, tanıdığı insanların kendisine muhtaç olmamaları onu çıldırtabilirdi."

-Ahmet Hamdi Tanpınar, "Huzur" romanından

• Türkiye'den uçan haliya binip kaçabilecek tipler var... Masallardaki kadar zengin oldular çünkü!

• Beyin karmaşıklıkla coşar, karışıklıkla süner...

• Derin zalim: Memnun olmayı bilmeyen şikayetçi ruh...

• Gündoğan'da bir mekan, bu 4 Temmuz'da "Meksika Gecesi" düzenlemiş. Duyuruya bakarken, mekanın işletmecisi gördü, "ABD'ye gıcıklı olsun diye 4 Temmuz yaptık" dedi. "Bravo!" dedim.

• Türk Kahvesi istedi adam, "Nasıl olsun" dedi garson, "Hayırlısı olsun" dedi adam...

• Birkaç yıl önce, üç arkadaş, Amsterdam'a gittiydik. Güzel şehir, bin türlü özgürlüğün ilk denendiği bir liberal merkez. ('Rembrandt' adlı film denendiği ki, siyahi insanlara ilk serbest dolaşım hakkı da gene bu şehirde verilmiş. Dahı ressamın hayatını merak edenlere, bu filmi ısrakçe tavrıyla tavsiye ederim, bulun, seyredin.) Bi gün, alışveriş yaptık, Muhammed Ali'li bi tişört aldım ve hemen de giydim. Sonra diğer iki arkadaş, ömrümce adım atmadığım bi teknoloji mağazasına girince, dışarda durup

dondurmamı yalayarak onları beklemeye koyuldum. O sırada üç tane ergen siyah çevremi sarıp bişeyler dediler. Belalı gibilerdi. Hemen montumu açıp, Muhammed Ali'yi gösterdim onlara ve "İstanbul'danım ben" dedim, İngilizce. Böylece yırttım, tokalaşıp gittiler, hatta bi tanesi "Dikkat et adamım" dedi filmlerdeki gibi gene İngilizce. Helal sana Muhammed Ali!..

• Pekî TCDD'nin bekletme müziğinin 'Kara Tren Gecikir Belki Hiç Gelmez' olması?!

• Bir kasabada kahve işletiyormuş adam, oranın tek mekanı. Tuhaf şekilde okey, kağıt oyunlarına karıştırmış sayın bay, yok 'O kağıt atılır mı oğlum!', yok "Bırak senin yerine ben çekeyim taşı!" Mekan müşterileri nihayetinde isyan edip belediye başkanına baskıyla yeni kahvehane açtırmışlar! Eski kahveci, şimdi butik işindeymiş...

• Eskişehir'de bi adama "Tren garı nerde?" diye sordum, "Trengo!" diye bağırdı...

• Perdecî Behlül'ü anlattılar yine Gündoğan'da. İş için aramışlar, neredesin diye, "Torba Kavşağı'ndayım, geliyorum" demiş. Sonuç: Beş gün sonra gelmiş!

• Türk Versiyonu: 80-90 Günde Devrialem!

• İzmir'de faytoncuya "Atı çöz, yalnız binicem, parası neyse öderim" dedim... "Olmaz öyle abi" deyip güldü...

• Bir Avrupa turu. Çoğu turizmci kabile, çeşitli ülkeleri geziyor. Rehber alkolde harap, saatlere uymuyor, herkesi bekletiyor, hastayla dertliyle ilgilenmiyor. Yetmez gibi gezilen kentleri de tanıtmayıp şahsi maceralarını anlatıyor, "burda öğrenci evimiz vardı" falan gibi. En son yine gece ziyade bekletince kafileyi, içlerinden biri yetti lan deyip hırpalıyor biraz rehberi. Ondan sonra aniden profesyonelleşiyor rehber, sigara almağa bile hırpalayandan müsadde isteyip gidiyor. Lahey'e vardıklarında "Kendi mevzunu katmadan anlat şurayı!" diyor hırpalayan, hızla ayağa kalkıp Lahey'in nüfusundan giriyor, tarihinden çıkıyor talihsiz rehber...

Anton Çehov

• En güzeli nüfus cüzdanını göğsüne, pasaportunu da sırtına dövme yaptırıp, pırıl pırıl gezmek!..

• Pandemi'de Çehov'a düştüm! Zaten severdim, artık sağlam müptelasıyım. Tek detay: Bir hikayesinde çocuk, öğretmenini genç kızı ağbisiyle öpüşürken görüp, "Söylerim!!" tehdidiyle darlıyor kızı. Öğretmen, tüm kalbiyle nefret ediyor hain çocuktan. O denli şımarıyor ki çocuk, öğretmen ders anlatırken elleri üzerinde yürüyor! Sonunu yazmıyorum, asidi kaçmasın diye. Reçeteleri okunaklı, hikayeleri dokunaklı Anton Çehov, ne yazdıysa okumak lazım sevdiğî dostlarıım.

• Nasıl duracağını öğrenmezsem, uçan haliya da binmem...

• Keşke şu an Norveç'te olsaydım, hemen İsveç'e geçerdim...

• Vücudumdaki damarlar, dünyayı iki kere dolaşacak kadar ama ben bi kere bile dünyayı dolaşamadım!

• Üstad Nihat Genç'in "İslamcı Erol Nasıl Çıldırdı?" adlı romanı, istinat duvarından mahrum bir köy mezarlığının sele kapılıp mezarların parçalanmasıyla, ölülerin dört yana dağılmasıyla başlıyor. Bir elinde bastonu, diğer elinde torunu Erol, iki büküm Makbule Nine "Dur uşağım, çekil uşağım, vay başıma gelenler" diye kalabalığı yarıyor, toprak yığınının doğru bastonunu uzatıyor, daha geçen ay vefat eden kocasının cesedine doğru bağıırıyor: "Hüseyin, kalk yerine yat!"

(Bu orjinal romanı muhakkak okuyunuz.)

• Aralarında sadece iki saat var ama 9 ne kadar sabaha aitse, 11 de o kadar öğlendir... (10 candır!)

• "Atasözleri ve Deyimler" nedir peki? Sözleri atalar söyledi de deyimleri uzaylılar mı fısıldadı? Dış mihraklar mı uzaktan bağırdı?!

• Gelecek: Potansiyel geçmiş zaman...

• Bi 40 gün, sonra 41 gün, 40 gün – 41 gün gitseymiş; yıl, dokuz aydan ibaret olurmuş. Daha net rakkam!

• Ben zaten anladıyım kuru pastayı yaş pastadan daha çok sevdiğimi saptayınca... Neyi anladıyım unuttum... Ama doğru anladıyım...

"Çirkin Sanatlar" videolarını zaman ayırıp seyrederseniz sevinirim.
(Youtube Dünyası)

mustafa satıcı

KAÇIRANLAR İÇİN UYKUSUZ SETLERİ

Bayilerde, Marketlerde ve Kitapçılarda
www.uykusuzdukkkan.com.tr

FURKAN ÖZÇOBAN

ÖZER AYDOĞAN

* KALK HADİ BİRAZ KOŞALIM..!

* DÜĞÜNÜ YAPAMAYINCA ÖĞRENCİ EVİ
MODUNDAN ÇIKAMADIM Bİ TÜRLÜ.

* Bİ BARDAK DAHA İÇERİM.

* AÇILIN BAKAYIM BİRAZ...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Çıt yok/ Eriyen camlardan/ Kavrulmuş
perdelerde/ En ufak bir kıpırtı./ Ne sokaktan geçen
taşıt,/ Su saatlerinde tıkırtı.- -“
(“Temmuz Tıkleri”/ Behçet Necatigil)

“TEMMUZ TİKLERİ”

Aynı o dediği gibi dışarı. Antalya yanıyor. (Yukarıya
aldığım şiirinde dediği gibi yani: Necatigil--Gerçi
hep İstanbul'u yazdı rahmetli. Her halini. Nereden
buldu o derece “eritici” sıcaklığı hayret, aşırı sıcak
olmazdı o yıllarda-- “yarın otuz derece olacakmış,
vah vah” derdi ananem, yazmıştım--o da pek pek
nadir--)

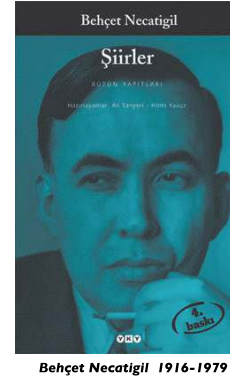
Sadece sıcaktan değil ıssızlık, sokağa çıkma yasağı
var.Yeniden. (vampir/zombi/seri katil/yaratık; --az
önce binbir zorlukla, güç bela öldürmüşlerdir--tam
sevindikleri anda, o ölü gibi yattığı yerden ani bir
hamle eder bacaklarına sarılır, kızın ayağından tutar
falan; meğer ölmemişmiş; korku filmlerinde olur...
sona doğru)

Sıcaklar gelince gitmediği gibi; tam tersi oldu:
(tamam, bitmesin ama bari aynı hızla...)Bulaşmış

kişi sayısı sadece “yedi
gün”de bir milyon
arttı; dokuz milyondan
on milyona... (İlk bir
milyona ulaşabilmesi
tam “yetmişbir” gün
sürmüştü) Geçen, tv’de,
bir genç çift, karı koca;
kovid kapıp atlatmışlar
bunlar.Yoğun bakımda da
birkaç gün galiba... Genç
adam diyordu ki: (mealen)

“...Eğer ne olduğunu,
nasıl geçtiğini bir
bilseniz... eğer bilseniz...
balkondan başınızı dahi
uzatamazsınız...” Eşiyle
giyinmişler, kuşanmışlar
(iyileştikten sonra yani,
ilk çıkışları) maskeler,
siperlikler, eldivenler
meldivenler... tam
teçhizat; markete gitmek
için yola çıkmışlar:“Sonra,
yarı yolda bir durup bakiştık ” dedi genç adam,
“gitmekten vazgeçtik, hemen, hızlı hızlı, koşar adım
eve döndük...”

Biraz öyle dalıp gittim.Tv’yi kapadım. Sonra
kulağımda o genç adamın lafları, (eski Yeşilçam
filmlerindeki gibi) çınlayıp
dururken giyindim, çıktım ilk
kez avm’ ye gittim. Hiç aklıma
dahi gelmemişti açıldıklarından
bu yana. Gitmek.(Markantalya)
İçeri girip uzun uzun, bakına
bakına dolaştım. Korkumdan
dolayı olabilir. Eski mahallesini
ziyaret eden biri gibi. Eski
hayatımıza ait bir sahne
görmek için? (Belki çok
çok yaygınlaşırsa gidemem diye de olabilir) Tam
bilemiyorum. Hiç düşünmeden gittim.(işte o
genç adamın tekrarladığı:” bilseniz, bilseniz”...

Behçet Necatigil 1916-1979

“bilgisizlik” de bir nimet
olabiliyor.Yoksa hiç sokağa
çıkamayız.--caddeden
geçerken araba çarpmış
birinin bildiklerini de tam
bilmiyoruz--) Büyük de zevk
aldım. Biraz saçma, daha
önceden tanımadığım bir
sevinç. Kalabalıktı.Yiyecek
katı da açıktı. Sırtarak
çıktım. Hiç o derece bir avm
beğenmişlik hallerine “duçar”
olmuşluğumu hatırlamıyorum.

Keşke aylar gibi bir uzun uykuya yatsak.Aşı
bulununca uyandırılacak.Aşıcı hemşire uyandırır
elinde iğnesi... başucumuzda.(bir parmağı
burnunda) Kışa doğru iyice artarsa. Ki öyle
görünüyor.Yeniden evlere kapanma mapanma...
Aşı için; yapılması, çoğaltılması, her tarafa
dağıtılması bilmemnesi en az bir buçuk- iki yıl. Öyle
deniyor. O da başarılı bir aşı bulunursa. (Aids’e aşı
yok hala. Bulunamadı--37yıl oldu)

“Romeo ve Juliet” William Shakespeare 1564-1616

İki yıllık bir uyku. Keşke
olabilse. Uzun tatile gidenler
gibi eşyaları örtülerle
örtüp, kapatsak şehirleri.
Uyuyan güzelin şatosu gibi.
Bu şekli kolay bir iş değil
çünkü. Kışa doğru yeniden
evlere... Maskeler. Kırk defa
yıkamalar aldığın her şeyi.
Tekrar tekrar... Poşetler...
Yeniden dayanabileceğimi
zannetmiyorum. (Venedik
maskesi dışında maske
görmek istemiyorum,
kendi adıma--gelecek kış
için diyorum--)Kendini
dondurup bir tür ölü
gibi uzun süre öylece
durup sonra canlanan
balıklar, kurbağalar
görmüştüm. (Niye yok
öyle yeteneklerimiz)Juliet
için bitkilerden bir ilaç
yapıyordu, rahip Lawrance.

(“Romeo Juliet”)Nabız duruyor, öylece yatıyor
bir zaman sonra yeniden ayağa kalkıyordu Juliet.
Öyle bir ilaç? Aşıya bir ara verip önce o ilaca mı
çalışsalar?

Bir alıntıyla bitireyim;

Venedik Maskeleri

“Sıkıntının, müreffeh koşullarda
uykuda olan yetenekleri ortaya
çıkarma etkisi vardır” Horace
demişti. Bari “sıkıntısından”
yararlanmaya çalışalım.(gerçi
bende ilk üç ayda hiç bir
işe yaramadı: var olanları da
dumura uğrattı; ne tek bir
resme başlayabildim ne de
bir kitaba, dur bakalım, bitmiş
değil...)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler
diliyorum...

Bazen insanlık insana zor geliyor. Sokakta rüzgarla sürüklenen gazete, kafasını acelesiz sağa sola çevirip hava üfleyen vantilatöre bakıp «birader, bu hayatı yaşıyorsun... Senin yerinde olmak vardı» diyor insan. Ben diyorum. Zaman zaman nesne olmak, kaldırılmak, saklanmak, bir çekmeceye tıklıp unutulmak istiyorum. Beni ortalıkta bırakmayın istiyorum. Yıllar içinde bazı olaylar aklıma daha çok yatmaya başladı. Fikir vermesi açısından bazılarını sizlerle paylaşıyorum. Beni böyle edin...

Beni streç filme sarıp buzdolabına, zeytinyağlıların yanına kaldırın.

Beni uzunca bir kayık tabağa koyabilirsiniz. Annem size bulacaktır, mutlaka mutfağının dolaplarının sonsuz derinliklerinden bir yerinden çıkartacaktır. Araması biraz uzun sürerse ve siz beni yemek tabaklarının oradan bulduğunuz alelade bir çukur tabağa koymak isterseniz itiraz edecektir. Yok! Dur! Buraya kaldırdım, biliyorum! Diye bağıracaktır. Evimizde mucizevi bir şekilde kaldırılacak her yemeğin tam boyutunda bir kap ya da bir kayık tabak bulunur. Beni kayık tabağa yatırın, üzerimi streç filmle kaplayın. Streç filmi öyle bir gerdirin ki, ilk bakışta üzerimin streç filmle kaplanmış olduğu anlaşılmasın. Streç filmin yolu budur, streç filmin öğrencisi olan her şahıs bu ateşin sıcaklığında pişer de, ancak o zaman olur. Kapladığınız streç filmden emin olduğunuz zaman, buzdolabını açın. Yarım karpuzu bir alt rafa, pilav tenceresini bir üst rafa alın, beni mutlaka zeytinyağlıların yanına koyun. Streç filmle kapladığınız için bana hiçbir şey olmayacak, haftalarca tazeliğimi koruyacağım.

İnternete streç film yazın ve arkanıza yazsın...

Beni katlayıp gömme dolapla duvar arasındaki boşluğa sıkıştırın.

Bu numarayı ütü masasından öğrendim. Evde saatlerce ütü masasını izledim. Evin içinde kendine bir ev bulmuş, evden bağımsız kendine bir yuva kurmuş, mutlu mu yoksa tamahkar mı belli değil. Biri diğerine engel değil zaten. Sadece duvarla gömme dolap arasındaki boşluğa girmek istiyor, o anın beklentisiyle yaşıyor. Geriye kalan bütün zamanlarda idare ediyor. Böyle arkadaşlarım da oldu. Hep evde olsun, hep odasında olsun, hep kız arkadaşının yanında olsun, hep bilgisayarının başında olsun. Olmak istediği yerde olmadığı bütün zamanlarda düşük voltaj yemiş ampül gibi soluk, bitik dolaşırlardı. Alınmamak, içermemek mümkün değil. Biz ne ettik sana bu kadar birader? Kız arkadaşın değilim, ya da internete bağlanamıyorum diye bu kadar düşmanlık neden? Günün sonunda çocuğu olmak istediği yere bırakırdık bitsin bu hasretlik diye. Odasına, kız arkadaşına, bilgisayarına ya da artık neyse ona kavuştuğunda biz de onun kadar rahatlardık. Ütü masası da öyledir. Sadece varlığıyla gömme dolapla duvar arasındaki boşluğu ima eder devamlı. Cansız bir nesnenin bu kadar talepkar olabileceği kimin aklına gelirdi. Ama tam da o boşluğa yerleştiğinde evin koridorlarına kadar yayılan huzuru her şeyi haklı çıkartır. Bir kere de olsa bu kadar kendime ait bir yerim olsa diye dertlenirim her ütü sonrası. Beni de benim tam sığabileceğim bir yere kaldırın. Öyle ki duvara mı yoksa dolaba mı dayanıyorum belli olmasın.

Benim içimi doldurup dinlenme tesislerindeki gerçek boyutlu koyun ve kuzu maketlerinin yanına bırakın.

Gündüzü olmayan bir sabaha karşıyı, sonsuz bir floresan ışığını yaşamak isterim. Fiyatımı soran, satın almak isteyen olursa olmayacak bir rakam söyleyin, mesel 3500 TL falan deyin. Müşteriye yok denilmez. Yine de almak isterse alsın götürsün zaten. Belki yazlığının bahçesine koyacak? O da olmak ve durmak için güzel bir yerdir.

900 lira ödemek nasıl koydu biliyor musun! Maskesiz çıkma sakın!

Kerizsin olum! Bahaneni uyduramıyışın ki!..

Haftaya temizlik işi sende! Kaytar. mak yok...

VORÇ! VORÇK!

VIZZİÜÜ!

VOFÜ!

FIRSLER. FIRSLER!

MMM Yeni çarşafları da serelim.

FLAP!

CİCİÜÜ!

BOFF!

OH! MİS! Yorulmuşum ama değdi be.

ALOO!

HA!

GEL Bİ GEL!

OLUM BİTTİM BEN!

Noluyo lan?

Yarra yedim!

Korona pozitif çıktım! Ne yapı. çağım ben şimdi!

NE? Yaklaşma! Sosyal mesafe. de kal!

ÖHÖ ÖH!

Otel parası yokmuş ta işe haber..

GÖKGÜRLÜ...

Vere. cekmi. şim de bilmem ne 'Ba! Ba! Ba!

PİTİR. PİTİR.

Otelde.

Lan ne 14 gün kalı. yon? Karan. tına mı yoğunsam?

TOK.

YO.YO arkadaş hastala. dı da!

TOKURT!

Eyi! Maske. siz gezmeye ama ortalarda!

HATI-TI-TI!

GÜRR!

KRAŞ!

BZZZ!

Hava da ne biçim çevirdi birden! Yarın başka bi otel bulayım.

HA? BU NE LAN?!

HÜFF HÜFF!

Devçileyin bir böcek!

Lan. Kalka. mıyorum?

FİTİDİ! FİTİDİ!

FLAP!

Ne pis kabustu! İşe gideceğim daha. Yedek maskeleri almayı nasıl unu. turum?

PİTİR. PİTİR.

ÇIKIRT!

Leş gibi dumanaltı olmuş lan ev! ÖFF!

?!

Korona testi negatif mi?

HİŞİR! HİŞİR!

TOK!

SKRİVİACCI SKREAK!

AL! AL! AL! *

ÇAT! ÇOT! ÇAT!

AH!

* 14 gün işe gidemez darp raporu.

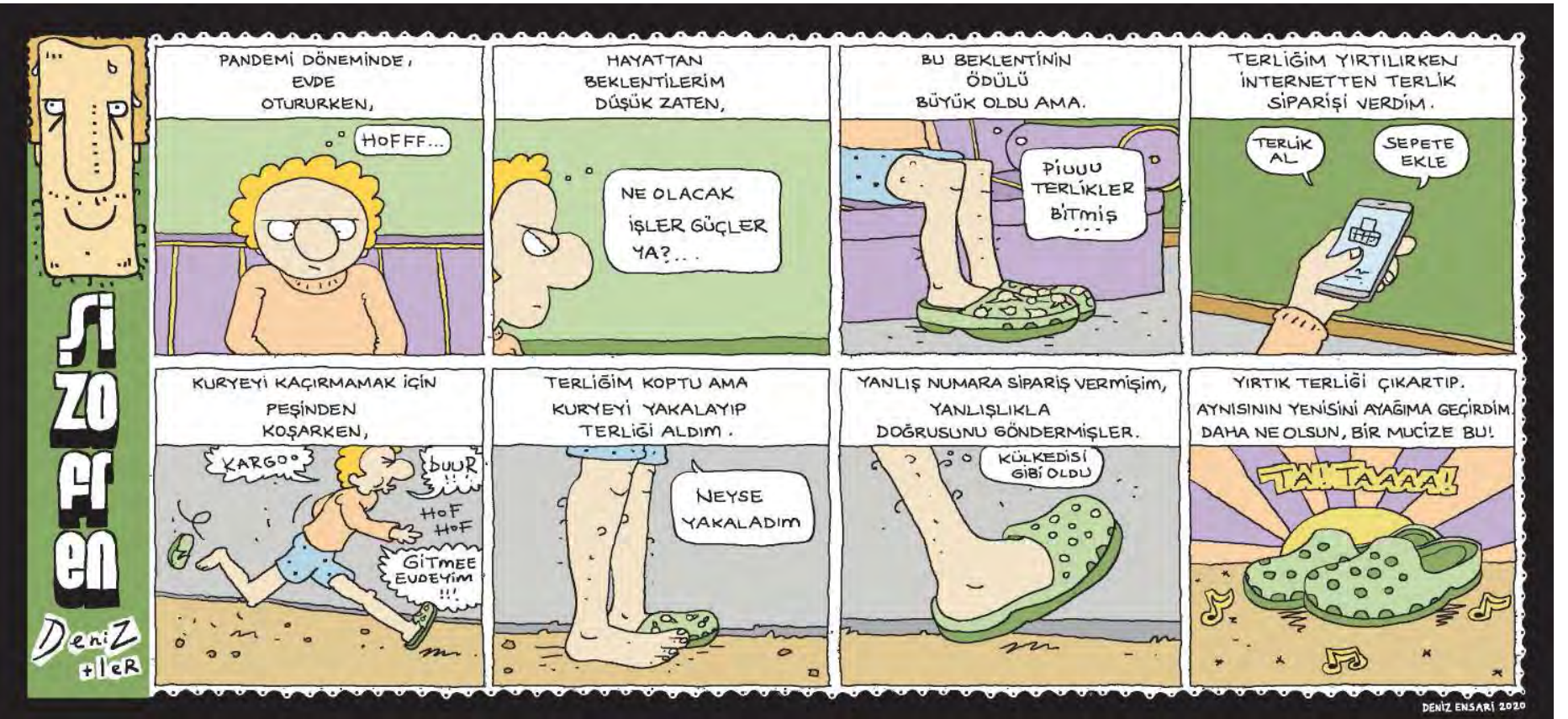

Bana ne oluyor biliyorurum. Daha bir hafta önce sırt ağrımı daniştığım yoga eğitmeni arkadaşşımdan “Doğru nefes almyorsun, duruşunda ciddi sıkıntılar var” cevabını almıştım. Ne korkunç, ne vahim bir iddia...Yirmi dokuz yaşında nefes almayı bilmediğimi, doğru düzgün ayakta duramadığımı öğreniyorum. Çok uzun zaman önce çözmem gereken iki temel şey. İnsan hayatı iskalamış gibi hissediyor ama inanin bu bile, astigmat meselesi kadar sıkmadı canımı. Çünkü gözlerimden beklentim, çevremin beklentisi farklıydı. Daha yeni doğmuş bir bebekken parlasın, güzel görünsün diye limon sıkılmış gözlerime. Tam olarak kimin yaptığını bilmiyorum. “Sıkıldı”, “sıkıtlar” gibi öznesi belli olmayan cümlelerle anlatıldılar, ben de çok zorlamadım. Hesap sormamdan korkuyor olabilirler; sonuçta iyi niyetli de olsa radikal bir karar. Ayrıntılı bilmemekle birlikte olayın anlık geliştiğini tahmin ediyorum çünkü üzerinde biraz düşünmüş olsalar, biri çıkıp sorardı herhalde: “Arkadaşlar, tamamen estetik kaygılarla yeni doğan bir bebeğin gözüne sitrik asit sıkacağız, emin miyiz?” diye.

Bu astigmat olayı ortaya çıkınca tabii, geriye dönük bir tarama yaptım: Gözlerimi bu zamana kadar nasıl kullanmışım; onları yoracak, deforme olmalarına neden olacak bariz hatalar yapmış mıyım diye; öyle somut bir şey bulamadım. Ne bir online oyun kariyeri, ne aşırı kitap okuduğum bir dönem. Günlük ortalama ekrana bakma sürelerimi kontrol ettim, gayet makul. Yani limon hadisesi dışında dikkat çekici bir yanılsam olmamış diyebilirim. Sonra ufak bir araştırmayla göze limon sıkmanın retinaya ciddi zarar verebileceğini, ilerisi için bir takım görme bozuklukları yaratabileceğini öğrendim ama kimseye kızgın değilim. Sonuçta iyiliğimi düşünerek yaptılar; gözlerim parlarsın, bir bakan bir daha bakısın istediler. Aynı şekilde parlak bir geleceğe sahip olmam için FEM Dershanesi'ne yollamışlardı. Belli ki risk almayı seviyorlar.

Konuyu fazla önemsediydimi, hatta çocuk gibi ağladığımla düşünenleriniz olabilir ama şu hayatta gönül rahatlığıyla “iyiyim” diyebileceğim iki üç özelliğimden birini kaybediyorum. Yıllarca okunamayan tabelaları okuyup şov yaptım insanlara: “Satılık yazıyor abi, Yiğit Emlak’tan.” Gözleri minik yazıları seçemeyen büyüklerime yardımcı oldum: “Bankadan gelmiş amcacığım, önemli değil” veya “üç aylık ömrünüz kalmış teyzeciğim, önemli.” Şimdiye otuz santimetre önümdeki iki tane kelimeyi sabit tutamıyorum.

Bir zamanlar ıslıl ıslıl parlayan gözlerimin önünde şimdi, sadece kendimin görebileceği lekeler uçuşuyor. Gün boyu nereye baktığı, neyi kovaladığı belli olmayan oyuncu kediler gibi takip ediyorum o lekeleri. Tam kaybolacakken tekrar beliren o inatçı lekeler, her yerdeler. Şahin gözlerimin ışığı da söndüğünde, geriye hangi övünç kaynağı kalacak elimde? Kiloma göre hızlı koşabilmem mi? Yoksa iyi bir dinleyici oluşum mu? Söylemeye utanır insan, evdeki bitkiler de iyi birer dinlerlerim. Neyse kelimeler kıpırdamaya başladı yine. Sevgiler.

ORTAM

En felmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

ORTAM, TOLGA'NIN EVİNDE ŞEKERLEMELİ KAYINTILARDAN AŞIRI YEDİĞİNDEN Mİ YOKSA UĞURCAN'IN SENARYO SITEMİNDEN Mİ YOKSA COVIDDEN Mİ BİLİNMEZ, KABUSLAR VE HAVALELER İÇERSİNDE BİR GECE GEÇİRMİKTİR

SABAH EZANIYLA BUHRANLAR
İÇERSİNDE UYANIR

TOLGA HENÜZ
YATMIŞTIR, KİMSE
UYANDIRAMAZ ONU.
KORONA HAVALESİ Mİ
GEÇİRİYON, ENTÜBE
Bİ POZİSYONDA MİSİN?
İMDAT DESEN YETİŞECEK
KİMSEN YOKTUR

KABİRDEYİMİŞÇESİNE
Bİ YALNIZLIK HISSİ

AŞIRI
GLİKOZDAN
MİDEDE FECİ
Bİ YANMA

DORUK'UN ODASINDAN SESLER
GELMEKTEDİR, BELKİ O
AMAN EDER

BÜZÜKDAŞ POYRAZ DA NÖBETTE

BABASININ YATMASINI FIRSAT BİLEN BÜNYE
ANINDA OYUNUN BAŞINA GEÇMİŞTİR

PEDERİN LAPTOPU
KAPMIŞ HEMEN
İÇEÇEKLER YİNE
ORTADA, ASLA
İFLAH OLMAZ
ÖZENSİZLİK

HAYIRSIZ DORUK'TAN DA UMUDU
KESMİŞ, SON Bİ ŞANS İÇİN YİNE
MUTFAĞA YÖNELMİŞTİR

HAMARAT DORUK ORTALIĞIN
MNA KOYARAK KENDİSİNE
WAFİL CİHAZINDA PANEK
YAPMIŞTIR

COVIDDEN
KADIN DA
ÇAĞIRAMIYO
TOLGA

ÖĞĞĞ

HİÇ
ÇALIŞTIRIL-
MAMIŞ
ANKASTRE
FIRIN

NİHAyetİNDE NASIL OLDUysA TOLGA'NIN
ZOR GÜNLER İÇİN ZULALADIĞI Bİ KUTU
TON BALIĞINI BULUR. ONCA GLİKOZA
PANZEHİR NİYETİNE ÖĞÜREK AGZINA
BOCA EDER

ÖĞKKKK

KAPANA KISILMIŞTIR. BU HALDE GEYSU'YA
GİTSE OYAR ONU GEYSU. RABBİM MEĞER
NE BOŞ DERTLERİM VARMİŞ, GİTTİ SAĞLIK
SİHHAT MİDEYE OTURAN TONUN YAĞI
İLAÇ OLACAK MI
BAKALIM

ALTI BEZLENMİŞ, YÜZÜKOYUN YATIRILMIŞ
ENTÜBE GÖRÜNTÜLERİ HEP ZİHİNDE

AHH ŞU VARTAYI Bİ ATLATSAN
VAR YA SENARYO FİLAN
VİZ GELİR TIRIS GİDER, ÇATIR
ÇATIR OTURUR YAZARSIN.

MEĞER GERÇEK
DERT BAMBAŞ-
KAYMIŞ

İKİNCİ TUR DALDIĞI CEHENNEMİ UYKUDAN GEYSU'NUN
TELEFONUyla UYANIR. ŞİMDİ HASTALANDIĞINI FİLAN
ÇAKTIRSA GEYSU "O KADAR UYARDIM GİTME COVID
KAPARSIN DEDİM" DİYE DEMEZ Mİ

PIRIPIRI
PIRIPIRI

YAVRUM SENARYOYU KONUŞTUK
TARTIŞTIK SABAH KADAR,
DAHA YENİ YATTIK, VALLAHA!

ZORDUR HASTALIK
ÇAKTIRTMAMA
PERFORMANSI

TAAM BİRAZ KAFAYI
TOPARLIYIM
GELİCEEM

DAYI, SANA MI
KALMIŞ
ORTALIĞI
TOPARLAMAK?

FEKAT KAFASINI DÖNDERİNCE CEHENNEMİ POZİSYONLA YÜZLEŞİR;
TOLGA'NIN BABASI TORUN GÖRME AYAGINA KONTROLE GELMİŞTİR

DORUK SİMÜ-
LASYON
OLAYINA
GEÇMİŞ

ORTAM'IN YALANLARINA BİZZAT ŞAHİT
OLAN BABA, OĞLUNU SOMÜREN KANSIZLAR-
DAN BİRİYLE YÜZLEŞİYOR

OĞLUNA, PORŞE
ALACAĞINA
ÖMERLİ DEKİ
ARSAYI AL DİYE
AZ DİL DÖKMEDİ

SELAM, BEN
ORTAM

HELE HASTA OLDUĞUNU
ASLA DAYIYA ÇAKTIRMA

O ESNA TOLGA DA KALKMAK
ÜZEREDİR

AMMA BAŞUCUNDA OLMASI
GEREKEN ŞEY YERİNDE YOKTUR
TIRNAKLAR FİLAN
YENMİŞ, TAM
SIVAZCI
ELİ

DORUUUK! BENİM NUTELLAMA, BENİM LAPTOPUMA DOKANMAYACAKSIN DEMEDİM Mİ ULANI!

ŞANA DA BAŞKA
BİR YERE OLMAYE
GİTMEK DÜŞER.

BABA SEN DE
TOPLUYORUM
AYAGINA SAĞI
SOLU KURCALAMA
ALLASEN! GELME-
DEN Bİ HABER
EDEYDİN YA

PARAYI BULMUŞSA
OĞUL, BÖYLE
FİRÇA YERSİN DAYI

ORTAM'A DAİR TÜM İZLERİ SİLİYO HEMEN